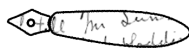
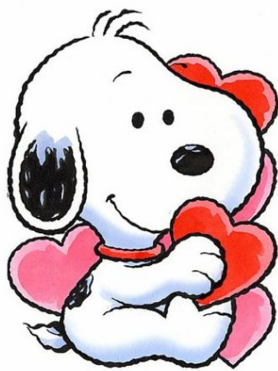


SOLUTIONS

Februāra nr.(2016)

REDAKTORA
SLEJA



Sveiki lasītāji!

Pagājis atkal piedzīvojumiem bagāts laiks- nosvinējām Valentīndienu, Priekules dzimšanas dienu, priecājāmies par mūsu olimpiāžnieku labajiem un izcilajiem rezultātiem ne tikai starpnovados, bet arī rajonā un Kurzemes reģionā, un daudziem vēl priekšā smags darbs, proti, aizstāvēt Priekules godu valstī. Lai viņiem visiem veicas! Tik pat interesanti bijis arī ar laikapstākļiem- te pamosties pavasarī, te atkal atgriežamies ziemā. Patīkami, vai ne?:) Man šķiet- kopā pavadīts vēl viens laimes, prieka un piedzīvojumu pilns mēnesis. Ceru, ka tāds kaut nedaudz bijis mums katram, ja nē- tad jau visi zinām to, ka tas nozīmē laime ir liela un nāk ar maziem

solīšiem!:-))

/Evita Melluma/

ŠAJĀ NUMURĀ

Valentīndiena
2. lpp.

MistersX
3. lpp.

Nebeidzamais stāsts
4. lpp.

Mēneša darbinieks
5. lpp.

ERASMUS+
6. lpp.

Absolvents, Sports
7-8. lpp.

Ēnu diena
9. lpp.

Kā Valentīndienu atzīmē citās valstīs?

Anglijā Valentīndienu svin jau kopš 17. gadsimta. Simts gadus vēlāk īpaši populāra kļuva tradīcija 14. februārī sūtīt mazas dāvanīņas un ar roku rakstītas zīmītes saviem mīļotajiem. 18. gadsimta beigās ar roku rakstītās zīmītes popularitātes ziņā nomainīja pirmās iespīestās atklātnītes. Laikmetā, kad jūtu izpausmi uzskatīja par nepiedienīgu, drukāta kartīte nebija tik personiska un tika uzskatīta par korektāku veidu, kā paust savas jūtas, nepārkāpjot etiķeti.

ASV ar roku rakstīto Valentīndienas apsveikumu sūtīšanas tradīcija aizsākās 18. gadsimta sākumā. Rūpnieciski atklātnītes sāka izgatavot vien 19. gadsimta 40. gados. ASV veikta statistika liecina, ka šajā zemē Valentīndiena ir otrie populārākie svētki gadā. Draugiem, radiem un mīļajiem tiekot nosūtīts viens miljards apsveikumkartīšu. Nepārspēti atklātnīšu sūtīšanas ziņā paliek vien Ziemassvētki, kad ASV iedzīvotāji nopērk un nosūta 2,6 miljardus apsveikumu. Visvairāk romantisko Valentīndienas atklātnīšu iegādājas sievietes – 85% ASV daiļā dzimuma pārstāvju.

Japānā Valentīndiena izvērsas skaļos svētkos. Šajā zemē rīko konkursu par skaļāko mīlestības apliecinājumu. Drosminieki kāpj uz tilta un pilnā balsī kliek savu vēstījumu otrai pusītei. Skaļākās rīkles īpašnieks saņem balvu. Japānā Valentīndienu dēvē arī par Vīriešu dienu, jo tie skaļākie blāvēji izrādās vīrieši un viņi arī saņem lielāko daļu dāvanu.

Itālijā pieņemts, ka vīrieši Valentīndienā savām mīļotajām dāvina saldumus, tāpēc šo dienu nereti dēvē par Saldo dienu.

Francijā 14. februārī iecienīti ir mīlestības apliecinājumi romantisku četrindīšu formā.

Somijā ļaudis Valentīndienā dāvina mīļas dāvanīņas, kam piemīt sirds forma. Turklāt apdāvina ne tikai otras pusītes, bet arī savas mamas.

14. februāris ir Valentīndiena jeb Visu Mīlētāju diena. Tā ir diena, kad cilvēki viens otram teic mīļus vārdus, dāvina ziedus, dāvanīņas, apsveikuma kartīņas un cenšas būt bezgala mīļi.

Kādam droši vien ir radies jautājums par to, kas ir mīlestība?

Mīlestība ir dziļas uz cilvēku vērstas un noturīgas jūtas, kas rodas pret kādu citu cilvēku vai cilvēku grupu. Mīlestība parasti ir vienas no cilvēka augstākajām jūtām. Mīlestības izpausme ir pieķeršanās un uzticība. Mīlestība ir kā vējš, to nevar redzēt, bet to var just. It īpaši Valentīndienā mēs otrajai pusītei varam pierādīt, cik ļoti viņu mīlam.

Ko mīļotajiem dāvināt un kā padarīt vakaru neaizmirstamu, kam pievērst uzmanību šajā burvīgajā dienā?

Savai mīļotajai noteikti dāviniet ziedus (vislabāk sarkanas rozes)

Ja esat spiesti lielāko dienas daļu pavadīt atsevišķi, tad jau iepriekš nopērciet dažādus suvenīrus – mīlestības simbolus. Pasūtiet viņa/viņas mīļāko dziesmu pa radio, kuru viņš/viņa pastāvīgi klausās.

Jūsu uzmanība un mīlestība tiks novērtēta. Un iespēja pavadīt svētkus divatā, aizbēgot no visa un visiem, tiek vērtēta daudz augstāk par dārgiem ēdieniem restorānā.

14. februārī mīlestība apreibina ne tikai cilvēkus, bet arī putnus. Uzskatīja, ka tieši šajā dienā tie meklē sev pāri, tāpēc putniņiem tika pievērsta lielāka uzmanība. Ja meitene 14. februārī ieraudzīja pāri lidojam kaiju, tas viņai vēstīja par laulību ar jūmieku. Redzēt strazdu nozīmēja apprecēties ar nabagu, taču dzīvot laimīgi. Vislielākā laime bija sastapšanās ar krustknābi, kas pareģoja līgavaini – miljāru.

Arī mēs visiem mīlniekiem novēlām mīlestības un romantiskiem piedzīvojumiem bagātu šo dienu, bet tiem, kas vēl ir savas otrās pusītes meklējumos, vēlam saņemt kādu zīmi, vēstulīti no slepenā pielūdzēja vai vismaz savā ceļā sastapt krustknābi!

Mīliet viens otru, un Jūs tapsiet mīlēti! ♥

Informāciju apkopoja Edīte Savickaite, Elza Strele





Nupat, februāra pēdējā piektdienā, topošie skolas absolventi plus mazs bariņš citu laimīgo izmantoja lielisko iespēju pabastot skolu, lai dotos uz ikgadējo izstādi „Skola 2016”. Esam patiesi laimīgi par to, ka mums bija šāda iespēja dota, jo, kā padzirdēju no ne tik tuviem, bet ne tik tāliem avotiem- ne visiem šādu iespēju, proti, bez maksas doties, un iemesls tam- lai nesataisītu putru galvā par karjeras izvēli vēl lielāku.

Taču mēs zinām- ja reiz piedāvā, iespējas jāizmanto. Kaut vai gluži tāpēc, lai pavandītos pa Spici, kas, kā zināms, ir katras ekskursijas būtiska (dažiem pat visbūtiskākā) un neatņemama tradīcija pasākuma beigās- gluži kā punkts uz „i”. :D

Lai gan šoreiz šoferis nebija mūsu iemīļotais Šumahers- Rūķis, salīdzinot ar pagājušā gada braucienu, kas ielga 5 aizraujošu un jautru stundu garumā, šoreiz tikām tur vienā pūtenā, pat nepārkāpjot nevienu ceļu satiksmes noteikumu, kas, protams, ir jauki! :)

Izstāde- nogurdinoša, bet patīkama. Jau no pieredzes zinājām, ka pirmajai pieturvietai obligāti jābūt Rēzeknes augstskolai, kur nepieciešams nokļūt, lai iegūtu maisiņu un tad ātri pazustu pirms tiekam apbērti ar neskaitāmiem bukletiem. Kam mums tik ļoti nepieciešams maisiņš? Statistika liecina- izejot cauri izstādes vienai rindai, tev rokās nemanāmi nokļūst kilograms makulatūras, un, ja vien nevēlies nodot rekordlielu kilogramu skaitu makulatūras vākšanas akcijā, labāk ņemt tikai nepieciešamo, jo ar to maisiņu būs jāklaiņo vēl visu atlikušo laiku.

Taču, kad jau kādu laiciņu pastaigāts, smadzenes jau kļuvušas pilnas informācijas, ir jādodas nedaudz atpūsties un iestiprināties pie Olaines mehānikas un tehnoloģijas koledžas stenda, kur tiek rādīti ķīmijas eksperimenti, kas bez ķīmijas priekšzināšanām šķiet gluži kā maģiski triki. Bet, visticamāk, rindas tur veidojas tik milzīgas kā pie saldējuma mašīnām, jo tur tik tiešām (ticiet vai nē) varēja iegūt gardu saldējumu vai stilīgi kūpošu atspirdzinošu dzērienu, kuri tika veidoti, izmantojot šķidro slāpekli.

Pēc 3 stundu garas informācijas krāšanas, devāmies uz izeju (pa ceļam kāds no mums vārdā Es vēl paspēja sniegt interviju :D), bet tad jau gan beidzot uz autobusu, kur jau visi gaidīja, lai tiktu uz to Spicīti!

Noslēguma daļa- Spices apmeklējums, pēc kura varējām izsecināt, ka cilvēki iedalās divos tipos. Tips nr1- ieiet, paņemt, kas nepieciešams, lai paēstu. Tad dodas uz autobusu, kur gaida, līdz atnāks tips2. Tips2- viņu galvenais uzdevums ir izstaigāt visus iespējamus veikalus un ierasties ne agrāk kā līdz sarunātā laika beigu termiņam. (P.s.- abi tipi forši ;))

Tāds nu bija šis mūsu nelielais „skrējienis pēc makulatūras”. Paldies skolai par doto iespēju, ceru, ka visiem diena bija izdevusies! Taču visvairāk ceru, ka „Skola 2016” palīdzēja pievest prātu tuvāk pareizajai nākotnes studiju izvēlei. :)

/Evita Melluma/



NEBEIDZAMĀIS STĀSTS

(Turpinājums).

Izbrīnu gan neizraisīja zvanītāja numurs, jo tas bija Rolanda, bet gan persona, kuras smiekļus Akrila izdzirdēja otrā telefona galā.

“Alisone Tasīte”? Kāda iemesla dēļ viņa man zvanītu no Rolanda telefona, lai vienkārši pakļīnātu? Kāds viņai vispār sakars ar Rolandu? Kāda bija zvana jēga? Pasmieties par mani? Jo kamēr Alisonei tiek viss kārotais, man vien tas, kas palicis tā teikt “mantojumā” no māsiņas. Un šo dienu laikā, kopš mācos vienā klasē ar Alisoni, viņa atstājusi izlutinātas un, jāsaka, ka arī iedomīgas meitenes iespaidu, “Akrila vairs nespēja nomierināties, viņa tā arī palika nesapratusi zvanu turpmākās pāris dienas. Lai arī zvans ilga vien dažas sekundes, tomēr meitenei bija sabojāta visa atlikusī nedēļa. Arī Rolands skolā nav rādījies un arī ziņu par sevi nav devis.

Tā gāja dienas, domas par Rolandu bija mitējušās, un viņa sāka pierast pie jaunās dzīves, jaunās klases, jauniem cilvēkiem sev apkārt. Bija tādi klasē, ar kuriem varēja uzsist klaču, tomēr pagaidām nekas vairāk. Tāpat viņa viena gāja mājās no skolas, uz skolu un vienatnē arī pildīja mājas darbus, ko agrāk bija darījusi kopā ar Mildu un Miķeli. Tomēr vakara sarunas ar visiem trim draugiem, tajā skaitā arī Margarietu – neizpalika.

Tad nu vienā saulainā sestdienas rītā, kad Akrila mājās bija palikusi viena, kāds diezgan skaļi bungājās pie ārdurvīm. Ietinusies savā lielajā, mīkstajā, rozā pledīnā, ieslidinājusi savas kājiņas čibiņās, lēnām čāpoja un durvju pusi. Un jāsaka, ka par brīnumu viņas durvju priekšā stāvēja neviens cits kā Rolands. Izskatījās, ka viņš šeit ir nopietnu iemeslu dēļ, citādi šāda seja izteiksmes ir manāma tikai tad, kad skolas ēdnīcā beigušies svaigi sautēti kāposti ar gaļu.

“Tātad?” Akrila lēni atkārtāja, ieaicinādama pusi iekšā un aizmirdama arī par mūždien svarīgo, pieklājības izrādošo jautājumu – vai dzers tēju, vai kafiju. Akrila dega nepacietībā dzirdēt, kādu ziņu dēļ Rolands ieradies.

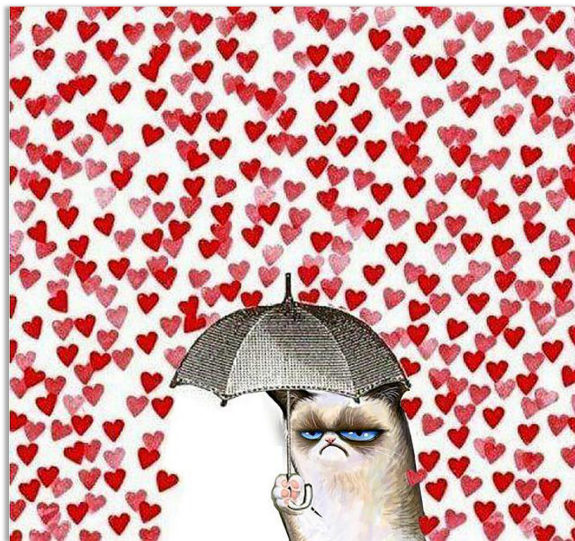
“Akrila? Acīmredzot ir sanācis liels pārpratums. Skolā nebiju tādēļ, ka saslima mana mazā māsa un nebija, kas viņu pieskata. Un šķita, ka telefonu esmu pazaudējis, tomēr, kā izrādās, to bija piesavinājusies Alisone, man nav ne jausmas, kas ir tas, ko viņa tev teikusi, tikai zinu, ka zvanīja. Atvaino, ka neizdevās man pateikt ātrāk, tomēr viņa ir mana pusmāsa. Jā, tā populārā meitene! Bet mēs esam atšķirīgi, lai arī dzīvojam vienā mājā, es neuzskatu, ka mums būtu kas kopīgs, ja neskaita mammu,” puisis nevilcinādamies izstāstīja.

“Tava pusmāsa? Nopietni? Meitene, kura tevi izsmej tāpat kā liela daļa klasē, dēvējama par tavu pusmāsu? Esmu pārsteigta. Ja vien tu zinātu, cik mokoša man šķita šī nedēļa. Tomēr man patiesi liels prieks, ka tu ieradies,” meitene nespēja slēpt savu sajūsmu par to, kā beigu beigās viss izvērties un aicināja aiziet pēc saldējuma, lai pēc tam kopīgi varētu noskatīties kādu filmu. Gāja dienas, attiecības ar klases biedriem arvien vairāk uzlabojās, jo iespaids par meiteni pēc viņas izskata izrādījās maldinošs, patiesībā meitene bija ļoti interesants sarunas biedrs un superīgs cilvēks.

Akrila, šķiet, samierinājusies arī ar statusu “labākie draugi” un dienas ar Rolandu ir smieklī un jautrības pilnas. Dzīve Rīgā nešķiet vairs nemaz tik slikta.

Kādā, it kā parastā 12.oktobra trešdienā - skolā ierodas Akrilas vecāki un ar skolotājas ziņu liek meitenei doties līdzī, nepaskaidrojot prom došanās iemeslu.

Elvisa Riekstiņa.



MĒNEŠA DARBINEKS

Mēneša darbinieks- Zeltīte

Pastāstiet par sevi- cik ilgi strādājat šajā skolā, kādi ir Jūsu pienākumi? Kas ir tas, kas Jūs spējis tik ilgi noturēt vienā profesijā un tieši šeit, Priekules vidusskolā?

Pati esmu šīs skolas absolvents- beidzu skolu 1962. gadā. Patiesībā, man ir vidējā pedagoģiskā izglītība. Droši vien jau būtu bijis labi pabeigt pedagoģisko institūtu, taču tajā laikā dzīvoju Krievijā, ar krievu valodu nebija viegli pabeidzu tikai 1. kursu. Taču PSRS laikos ļāva strādāt arī tā, tāpēc Tāšos strādāju par sporta skolotāju, kā arī biju apvienotās 2.- 4. klases audzinātāja. Priekules vidusskolā strādāju nu jau 18 gadus. Mans pienākums nav tikai laikā nozvanīt zvanu- eju toletēs salikt tualetes papīrus, ziepītes, atslēdzu 1.- 4. klašu kabinetus, atslēdzu garderobes pirms sporta, garajiem starpbrīžiem. Kad skolā norisinās kādi pasākumi, piemēram, klases sapulces, nāku atkal atslēgt, atkodēt skolu - nav jau grūti atnākt, jo dzīvoju tuvu skolai. Es profesiju neesmu mainījusi, jo man ļoti patīk bērni. Viņi ir mana darba mīļākā daļa.



Šogad bijāt aicināta uz Priekules dzimšanas dienas svinībām "Reiz Priekulē...", saņēmt Atzinības rakstu. Pastāstiet- kādas bija sajūtas, kas vislabāk Jums patika šajās svinībās?

Ļoti simīgs, patīkams pasākums. Vislabāk patika tas, ka bija uzaicināts seriāla "UgunsGrēks" aktieris Emīls Kivlenieks- ļoti interesanti novadīja. Kā arī, protams, mūsu pašu Priekules kultūras nama pašdarbinieku priekšnesums.

Ko Jūs darāt brīžos, kad visi pienākumi izdarīti un atlicis vien gaidīt brīdi līdz zvana spiešanai?

Ko vislabprātāk darāt brīvdienās un atvaļinājuma laikā?

Brīvajos brīžos skolā es lasu grāmatas, žurnālus. Īpaši patīk lasīt žurnālu "Zintnieks". Brīvdienās- ziemā vairāk lasu. Vasarā atvaļinājums sākas uz Jāņiem, kad beigušies visi eksāmeni. Biežāk laiku pavadu dārzā, kā arī eju ciemos pie draugiem, pie vecajiem klasesbiedriem. Brīvs ir 24 dienas, tad atkal nākam, kaut ko tīram, eju piepalīdzēt apkopējām pēc savas gribas.

Pastāsties kādu interesantu notikumu, ko esat pieredzējusi šeit, Priekules vidusskolā? Vai ir kādreiz gadījies zvanu nospiegt nelaikā?

Katru dienu jau gadās kāds interesants, smieklīgs piedzīvojums, īpaši ar bērniem.. Bet tādu konkrētu, šķiet, neatminos.

Jā, ar zvanu tā reizēm gadās- nospiegt ne tajā brīdī. Skrienu garderobes atslēgt pirms pusdienu laika, uzņākot augšā, saprotu, ka jau nedaudz kavējos.

Kas visvairāk pa šiem gadiem, kamēr esat šeti, ir skolā mainījies uz labo pusi, kas- uz sliktu?

Labi, protams, ir tas, ka skola nepārtraukti tiek remontēta. Kad atnācu strādāt, nekas tikpat kā nebija- pašām katru vasaru bija jākrāso grīdas klasēm, darījām to, neskatoties uz to, ka tas pienākumos neietilpst.

Uz sliktu pusi? Grūti pateikt. Bēmus joprojām mīlu un negribu viņus sūdzēt, pat, ja arī ir palikuši patvaļīgāki, vairs nav viņiem tā atbildības sajūta. Bet man tik un tā viņi visi ļoti patīk, it sevišķi mazulīši- katru gadu varu iepazīt jaunus pirmklasnieciņus.

Paldies mūsu mīļajai Zeltītei par interviju! No sirds novērtējam Jūsu devumu skolas labā!

Intervētāja Evita Melluma



Priekules vidusskola piedalās Erasmus+ programmas pamatdarbības NR.1 (KA1) skolu sektora projekta īstenošanā

līguma Nr. 2015-1-LV01-KA101-013146

Projekta ilgums: 12 mēneši

Projektu līdzfinansē Eiropas Savienība.

Projektā piedalās Priekules vidusskolas skolotāja Zaiga Strelēviča un Airīta Ešenvalde, kuras papildinās savu mācību priekšmetu pasniegšanas metodiku Erasmus+ organizētajosursos.

Angļu valodas skolotāja Maltas skolotāju izglītības organizācijas „ETI” piedāvātajā kursā „Methodology Revisited, Revitalised and Re-Energised” apgūs metodes, kas palīdzēs sasaisīt skolēnu specifiskās zināšanas angļu valodā ar vispārīgām prasmēm mācīties darbībā un sasniegt personīgi nozīmīgus mērķus, izmantojot IKT.

Bioloģijas skolotāja Lielbritānijas vides izglītības organizācijas „Field Studies Council” (FSC) piedāvātajā kursā „The Outdoor Learning Series” apgūs jaunas un inovatīvas mācīšanās pieejas, kas ļaus noturēt skolēnu interesi līdz izvirzīto mācību mērķu sasniegšanai.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) locekle Gunta Anča 23. februārī dosies uz Priekules vidusskolu, lai sagatavotu skolēnu delegāciju dalībai Eiropas jauniešu debatēs “Jūsu Eiropa, jūsu lēmumi”, kas notiks 2016. gada 17.–19. martā Briselē. Gatavojoties šim pasākumam, kura uzmanības centrā šogad būs migrācija Eiropā, G. Anča tiksies ar 12.klases skolēniem, kā izraudzītajiem trim pretendentiem, kas dosies uz Briseli. Viņa iepazīstinās ar EESK darbību un šo institūciju, kā iespēju ikvienam Eiropas pilsonim iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā. Pasākumā Briselē piedalīsies skolēni no visas Eiropas, un viņu uzdevums būs piedāvāt konkrētus aktivitātes skolās, klubos u. c., ar kurām veicināt gados jaunu migrantu efektīvu integrāciju Eiropas sabiedrībā.

No vairāk nekā 400 pieteikumiem, kas iesniegti no 28 ES dalībvalstīm un pirmo reizi arī no 5 kandidātvalstīm (Albānijas, Turcijas, Melnkalnes, Serbijas un bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas), ir izraudzītas trīsdesmit trīs skolas. No Latvijas tā ir Priekules vidusskola. EESK šo pasākumu rīko jau septīto gadu pēc kārtas, lai nodrošinātu, ka ES politikas veidošanā tiek ņemtas vērā jauniešu domas, pieredze un idejas.

Savā pieteikumā Priekules vidusskola paskaidroja, kāpēc tā vēlas piedalīties šajā pasākumā: “Migrantu integrācijā ir jāiegulda ievērojamas pūles, lai vairotu izpratni, mainītu kultūras modeļus un veicinātu īstu daudzveidības modeli, kurā atsevišķiem indivīdiem vairs nav noteikti jāpieder kādai etniskajai kopienai, lai varētu aizstāvēt savas tiesības. Vidē, kurā ir atzītas vairākas identitātes, mazināsies kultūras komponenta nozīme un debates par integrāciju vairs nekoncentrēsies uz kultūras sašķeltību. Šajā pēcintegrācijas realitātē gados jauni migranti un migranti vispār tiks uzskatīti vienkārši par indivīdiem.”

Projekta koordinatore-Zaiga Strelēviča.

Delegācijas sastāvs: Airīta Ešenvalde, Alīna Ešenvalde, Evita Melluma, Dans Rozentāls.



Erasmus+



Elvis Saulītis

Elvi, ir pienākusi tava kārta jautājumiem. sāksim ar to, ka pastāsti, ar ko pašlaik nodarbojies. Mani interesē studijas. Jau pamatskolas beigās manas domas daļēji balstījās uz 3 iespējām, bet nolēmu tomēr nekāpt pirmajā laivā un paskatīties, kas notiks, nedaudz pagaidot. Vienpadsmitajā klasē sapratu, ko gribu, bet nemācēju to noformulēt. Pēc pāris sarunām ar skolotājam sapratu, ko gribu, un nu studēju Interjera dizainu Ekonomikas un Kultūras augstskolā, kas pašlaik ir tik superīgi.

Vai atliek laiks hobijiem, talantu izkopšanai?

Protams! Klausoties klasesbiedru aizņemību ar darbiem un mācībām, es tikmēr darbojos skolas vokālajā Grupā "Soļu Raksti" un jau esmu nopelnījis uzslavas no pasniedzējiem, vadības, studentiem un citiem māksliniekiem. Bet bez dziedāšanas darbojos vēl EKA SP, kas ir maķenīt foršāka organizācija nekā vidusskolas skolēnu dome! Es EKA SP esmu Starptautiskā virziena vadītājs un esmu atbildīgs par Erasmus+ studentiem, kuri ierodas mūsu augstskolā. Pavisam par šo visu varētu stāstīt ilgi un dikti ar lielāko entuziasmu, jo SP ir vieta, kur izbaudīt daļu no augstskolas dzīves! Bet EKA SP ir pati labākā!

P.S. SP- ir saīsinājums Studentu Pašpārvaldei!

Vai Rīgas burzma, steiga, cilvēku plūsma tevi netraucē?

Sākumā es pasmējos un domāju- kāda burzma? Jo lielāko laiku pavadu, dalot divās daļās. Skola un dzīvoklis. Skolā mācos un darbojos SP, bet mājās pildu savus dizaina darbus. Bet beigās atcerējos par 15. trolejbusu. Tas ir pārbāztākais un pārsteigumu pilnākais trolejbuss Rīgā! Tur var sastapties ar visādām lietām un maģiskām būtnēm, par kuru izcelsmi mēs varētu tikai minēt.

O, jā, Elvi, šo maršrutu pārzinu un pilnībā tev piekritu!

Protams, ka gribu atgriezties pie vidusskolas, kuru visai nesen absolvēji.

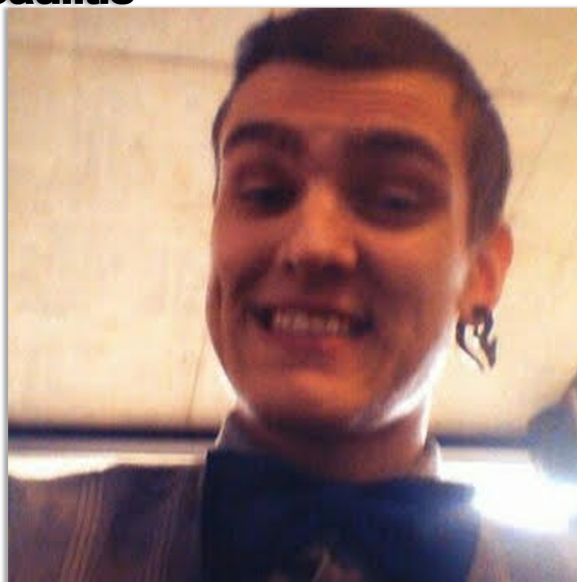
Kas no skolotāju mācītā tev visvairāk noder?

Hmmm. Šis varētu būt tiešs teikums bibliotekāritei Zentai Siksnai. Vai atceraties, ka vēlējos eksāmenu Kulturoloģijā? Man tas bija kā pārbaudes darbs Mākslas vēsturē un es dabāju 9. Tāpēc paldies Jums par priekšlaicīgu sagatavošanu!

Mana māsa teica: "Neviens papīrs kabatu nespiež", un tā arī ir ar zināšanām- nevienas no zināšanām, ko es apguvu, man netraucē dzīvot, tieši pretēji -tās man palīdz veidot krāšņas diskusijas, bet, protams, visvairāk priecājos par zināšanām: bioloģijā, valodās un kulturoloģijā. Protams, ienīstu faktu, ka man nebija tehniskās grafikas, jo rasēšana ir forša!

Vai ir kas tāds, ko no skolas perioda tu vēlētos vēlreiz piedzīvot?

Ja es varētu piedzīvot ko vēlreiz ar zināšanām, kas man ir tagad, tad noteikti laiku, kad darbojos skolēnu domē! Jo, skatoties uz lietām, kā darbojas Studentu Pašpārvaldes, mums būtu bijis kur augt. Iespējams, nākotnē varēšu jums palīdzēt šajā



tēmā. Tāpat SMU es biju tik lielā sajūsmā par viņiem un labprāt gribētu tajos pašlaik darboties. Skolotājam Kuzminai novēlu tikai izturību jo pēc mana stāsta pats labākais atrāca nedaudz vēlāk, bet pēc Agitas Zulģes teiktā Pegazs ne vienmēr var atlikt, kad to vajag! Japāņu valodā ir labs vārds, ko parasti izmantoju, novēlot veiksmi: "Ganbatte!"

Vai bieži satiec savus atraktīvos klasesbiedrus?

Pēdējo reizi satiku agrā janvārī, bet diemžēl tas bija tikai viens no nelielās čupiņas. Atceros, kā visi runāja, ka nu nekad nezaudēsim kontaktu. Jā, varbūt šad tad "WhatsApp" čatā pārrunājam, kas jauns un ko tenko kaut kur, bet tā arī pēc 10min viss nomirst. Iespējams, lielās "Aizņemības" dēļ, bet varbūt vienkārši vairāk nav vērts. Bet vismaz ceru, ka tiksimies visi kopā Salidojumā!

Vai tu kaut ko mainītu, ja vēlreiz apsēstos skolas solā?

Varbūt kaut ko darītu savādāk?

Nu kā jau iepriekš minēju- ja man būtu iespēja to darīt ar esošām zināšanām un to, ka labprāt izbaudītu vēlreiz SMU laikus. Bet vēl varbūt sevi piekautu reizēs, kad muku prom no krievu valodas stundām, un nē, to Rīgā tik ļoti nevajag, vienkārši papildus valodas CV izskatās varen jauki!

Vai angļu valodas eksāmens, kas jau klauvē pie 204. kabineta durvīm, patiešām bija TERRIBLE?

Nē, tāds nieks vien bija. Protams, ja labi saklausa, labi saredz un labi sasmaržo, ups, tas jau stāsts par "Sarkangalvīti".

Domāju, ka cilvēki ir dažādi un ne vienmēr stiprās puses sakrītis, kādam tā būs runāšana, kādam lasīšana, cits varbūt atkal labi mācēs rakstīt, kas daļēji iegāza mani. Jo runāt man ir sākums, bet loģiskā domāšana un "filozofēšana" palīdzēja ar gramatikas uzdevumiem.

ABSOLVENTS, SPORTS

Kā mūsdienā steigā un straujajā dzīves rītmā nepazaudēt sevi?

Nu es personīgi „pāmākot mājās, klausos dziesmas, kuras man tīk, pierakstu pāris rindas grāmatā, ja atlido Pegazs. Biežāk uz papīra uzlieku dizaina idejas, ar kurām nāku klajā un kuras es gribu redzēt izpildītas. Dizaina priekšmeti arī ir daļa no tām. Bet pats galvenais ir tas, ko es daru, tas viss esmu es pats, ko es gribu un jūtu tajā brīdī, es izdaru, un šī lieta ir daļa no manis, ko es jūtu, ka vajag izpildīt. Un ja tas ir dizaina priekšmets paša dizainētā istabā ar mūziku, kuru tu esi iedziedājis, kā sevi gan var pazaudēt?

Iedomājies, ka mēs satiekamies pēc 10 gadiem...tu esi...

Dizaineris un GameDeveloper ar iesāktiem darbiem dzīves attīstībā, bet varbūt iespējas vedīs arī kādā pedagogijas amatā Priekules vidusskolā. Jo ir tādi cilvēki, kam patīk ieguldīt savas dzīvesvietas attīstībā!

Izlūgšos novēlējumu taviem skolotājiem, varbūt arī skolēniem.

Skolotājiem tikai izturību un pacietību, varbūt, ka visi skolēni nedarīs to, ko vai kā jūs vēlaties, bet pienāks laiks, kad viņi vai nu izaugs un pēc jūsu garajām mācībām nevis priekšmetos, bet dzīvē sapratīs, cik patiesībā jūs esat gatavi viņu dēļ kāpt un krist. Bet skolēniem nelaut skolotājiem sagaidīt šo otro "vai nu". Jo pozitīvajam pielīdzinājumam parasti seko negatīvais, kurš ne vienmēr abām pusēm ir patīkams!

Elvi, paldies par interviju. Zini, daži no taviem klasesbiedriem reizēm apciemo savu skolu...

Bet es visus jūs ceru sagaidīt "Skola 2016" Rīgā!

Ja mēs tur tomēr netiksimies, nebūs tā, ka es neaizbraukšu pie jums ciemos!

Paldies jums par interviju, veiksmi turpmāk, bet 12. un 9. neiespringt uz eksāmeniem.

P.S. Tik forši jautājumi! Labprāt uzrakstītu kaut ko, ja jums ir masveida tekstu panīkums, varētu uzvest kādu informatīvo daļu, piemēram, esmu veidojis darbu par OTAKU, kas ir daļa no manas dzīves Links ar tekstu šeit: <http://animeforums.lv/t/otaku-subkultura/560>

Intervēja Zaiga Strelēviča.

SPORTS

Skeletons

Mūsu skeletonists Mārtiņš Dukurs turpina priecēt ar izciliem rezultātiem, un šajā nedēļas nogalē Īglsas trasē notikušajā pasaules čempionātā guva savu ceturto pasaules čempiona titulu. Mārtiņš Dukurs ir pirmais braucējs, kas ticis pie četrām pasaules čempionāta zelta medaļām, pirms Martiņa līderis ar trīs pirmajām vietām bija šveicietis Gregors Stelli. Četru braucienų summā Dukurs apsteidza savus tuvākos sekotājus Aleksandru Trejakovu un Sunbiņu Suņu, kuri ieņēma dalītu otro vietu, par 1,13 sekundēm. Savukārt Tomas Dukurs, atpaliekot no brāļa par 2,38 sekundēm ierindojās 6. vietā.

Bobslejs

Tikmēr mūsu bobslejisti tajā pašā Īglsas trasē pavisam negaidīti pēdējā braucienā izrāva uzvaru un kļuva par Latvijas vēsturē pirmajiem pasaules čempioniem bobslejā četriniekiem. Oskars Melbārdis ar ekipāžu sacensības sāka ar 19. starta numuru, pēc pirmā brauciena ierindojās 9., bet pēc otrā 7. vietā. Pēc trešā brauciena Melbārža ekipāža ielauzās labāko trijniekā, bet ceturtajā braucienā, uzrādot vēl vienu labāko laiku, izcīnīja zelta medaļas. Otrajā vietā, atpaliekot tikai par 4 simtdaļām, ierindojās vācu pilots Frančesko Frīdrihs ar ekipāžu, kas tika atzīta par neapšaubāmiem favorītiem, bet trešajā-šveicieša Riko Petera ekipāža.

Boks

Mairis Briedis aizvadītajā nedēļas nogalē samērā vieglā cīņā pieveica Dienvidāfrikas Republikas bokseri Deniju Venteru un ieguva prestižo starptautiskās boksa federācijas interkontinentālo čempiona jostu smagajā svarā līdz 90,7kg. Abi sportisti pirms cīņas svēra tieši 90,6kg. Cīņas sākumā DĀR sportists veica aktīvus uzbrukumus, taču jau pirmā raunda beigās Briedis noguldīja savu pretinieku uz grīdas. Otrā raunda beigās Latvietis aizsūtīja savu pretinieku nokdaunā, kaut gan dienvidāfrikānis bija gatavs cīņu turpināt, viņa treneris nolēma to beigt jau pēc diviem raundiem. Neoficiālajā pasaules rangā Mairis Briedis ierindojas ceturtajā vietā.

Markus Dzintars



Kā jau zināms, 10. februārī norisinājās Ēnu diena. Arī man bija iespēja tur piedalīties un iepazīt savas ieinteresējošās profesijas pārstāvi. Es ēnoju Frizieru mākslas pedagogu, kura veica savu darbību Rīgas Profesionālajā skaistumaskolā. 10:00 bija norunāta satikšanās. Iesākumā iepazinās ar Frizieru pasniedzēju Lindu Blūmu, ar vēl vienu ēnotāju un četriem studentiem, kas jau ir nolēmuši kļūt par labiem frizieriem. Sākumā man bija iespēja darboties ar manekeni. Uz tā es apguvu pareizu ruļļu tīšanu, pinu dažādu veidu pīnes, taisnoju matus gan ar taisnotāju, gan ar matu fēnu, un iemācījos pareizi izmantot difūzeri, ar kura palīdzību bija iespējams iegūt skaistas lokas. Vēlāk es varēju studentei izmazgāt matus un ievēdot tos. Jāatzīst, ka frizieru darbs nemaz nav tik vienkāršs, frizierim ir jāprot darboties ar diviem rīkiem neizlaižot tos no rokām, kā arī visu dienu ir jāstāv neērtās pozās ar paceltām rokām. Bet tas nav šķērslis savu mērķu sasniegšanai. Es ļoti priecājos, ka man bija iespēja iemācīties daudz ko jaunu un lietderīgi pavadīt laiku. Noslēgumā uztaisījām kopbildi un bija laiks jau doties prom. Es atgriezos ar smaidu sejā, tā bija 1. un es ceru, ka ne pēdējā labākā Ēnu diena!

Edīte Savickaite.



Šogad izvēlējos ēnot Ghetto dady Raimonu Elbakjanu, pasākuma organizētāju un vadītāju profesijā. Ēnu diena man izvērtās pavisam citādāka kā biju iedomājusies. Es nesekoju savam ēnojāmajam darba gaitās un arī pats nevarēju iemēģināt roku darāmajā. Mana diena sākās ar fiziskās sagatavotības treniņu teju 90 cilvēku lokā un ļoti pozitīvā atmosfērā. Diena turpinājās ar ļoti interesantiem stāstiem par Raimonda pieredzi un daudzām vērtīgām atziņām par dzīvi. Kopumā diena bija ļoti lietderīga un izdevusies.

Markuss Dzintars

SASNIEGUMI

Mūsu sasniegumi:

Nevienam nav noslēpums, ka Priekules vidusskolā mācās daudz talantīgu un mērķtiecīgu jauniešu. Tas ir ticis pierādīts ne tikai augstajos mācību, bet arī olimpiāžu rezultātos, ar kuriem mūsu skola izceļas visas valsts mērogā. Ar lielu prieku un lepnumu vēlamies sveikt:

Kristiānu Auznieci ar iegūto 1. vietu, Evitu Mellumu ar 2. vietu, bet Endiju Ķerviju ar godpilno 3. vietu starpnovadu latviešu valodas un literatūras olimpiādē 11.-12.klasēm. (skolotāja Agita Zuļģe)

Gati Girdeni ar izcīnītu 3. vietu, bet Alīnu Ešenvaldi ar iegūto atzinību starpnovadu krievu valodas olimpiādē 10.-12.klasēm. (skolotāja Vera Vārma)

Kristu Mehaņikovu ar iegūto 1. vietu, savukārt Līvu Cīruli ar atzinību starpnovadu latviešu valodas un literatūras olimpiādē 8.-9.klasēm. (skolotājas Valda Valpētere, Agita Zuļģe).

Evitu Mellumu ar iegūto 1. vietu, kā arī uzaicinājumu uz Kurzemes olimpiādi Priekules novada mūzikas olimpiādē. (skolotāja Agrita Hanzovska)

Eduardu Cērpu ar atzinību starpnovadu vēstures olimpiādē 9.-12.klasēm. (skolotāja Agita Rukute)

Īpašs prieks mums ir par Kristiānas Auznieces, Dana Rozentāla un Endijas Ķervijas iegūtajām 1. vietām un uzaicinājumu uz valsts olimpiādi, kā arī Alīnas Ešenvaldes godalgoto 2. vietu starpnovadu matemātikas olimpiādē 9.-12.klasēm. (skolotāja Gunta Kuzmina)

Mēs ļoti lepojamies ar visiem, kas ir piedalījušies un pierādījuši savas spējas.

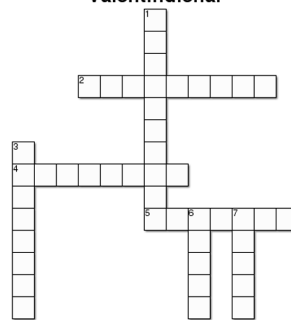
Nobeigumā visas avīzes redakcijas vārdā sveicam mūsu skolas skolotāju Airtu Ešenvaldi ar iegūto "Ekselences balvu" bioloģijā. „Ekselences balva” tiek piešķirta par skolotāja darbu klasē, nevis skolēnu rezultātiem eksāmenos un olimpiādēs, nostrādāto gadu skaitu vai formāliem dokumentiem, kas apliecinātu skolotāju kvalifikāciju.

Informāciju apkopojā Krista Mehaņikova.

Avīzes redakcija

Redaktors
Evita Melluma
Datorgrafika
Orests Ozols
Fotogrāfi
Kate Rozentāle, Dans Rozentāls
Korespondenti
Dārta Leimane, Edīte Savickaite,
Krista Mehaņikova, Markuss Dzin-
tars, Elvīsa Riekstiņa, Katrīna Sil-
čkova, Elza Strēle, Zaiga Strelēviča
Konsultants
Zaiga Strelēviča

Valentīndiena.



Across

2. Tieši ko svin Valentīndienā?
4. Kura mēneša 14. datumā svin šo dienu?
5. Kura krāsa ir ļoti aktuālā šajā dienā?

Down

1. Valentīns bija Senās Romas...
3. Grieķu mīlestības dieviete ir?
6. Kuri ziedi ir Valentīndienas simbols?
7. Kupidons jeb...

Created with The Teachers Corner.net Crossword Maker



Ja ir kāds komentārs, jautājums
vai idejas avīzes uzlabošanai, tad
iesūtiet tās skolas avīzes e-pastā
solutionspva@gmail.com
vai tweetojiet uz
@SolutionsPVA

